

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/725/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212205803
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viktória Midová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7212205803.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viktórie Midovej a sudcov JUDr. Alexandra Husivargu a JUDr. Gizely Majerčák v právnej veci žalobcu O. Š., narodeného XX.X.XXXX, bývajúceho v G., C. XX, zastúpeného JUDr. Rastislavom Lenártom, advokátom so sídlom v Košiciach, Pollova 32, proti žalovanej C. Z., narodenej XX.X.XXXX, bývajúcej v G., G. XX, zastúpenej JUDr. Petrom Pórom, advokátom so sídlom v Košiciach, Kováčska 32, v konaní o 1.772,69 € s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Košice II č.k. 13C 52/2012-212 zo dňa 25.6.2014

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Košice II (ďalej aj súd prvého stupňa alebo súd) rozsudkom označeným v záhlaví zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 504,49 € a úroky z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 424,43 € od 2.12.2010 do zaplataenia a vo výške 5% ročne zo sumy 80,06 € od 2.12.2010 do zaplataenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že o trovách konania, vrátane trov vzniknutých vo veci sp.zn. 13C 66/2008, rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Rozhodol tak v spojení s rozsudkom č.k. 13C 52/2012-167 zo dňa 5.12.2012 o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal zaplataenia 1.772,69 € titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo žalovanej tým, že napriek tomu, že je podielovou spoluvlastníčkou bytu na C. ulici č. XX v G., všetky náklady na tento byt znáša výlučne žalobca. V tomto konaní predmetom zostal už len nárok na zaplataenie 504,49 € s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti bola žaloba žalobcu zamietnutá rozsudkom zo dňa 5.12.2012 č.k. 13C 52/2012-167, ktorý v tejto zamietavej časti nadobudol právoplatnosť.

Vykonaným dokazovaním vzal za preukázané, že účastníci konania sú podielovými spoluvlastníkmi vo veľkosti spoluvlastníckeho podielu každý 1/2 bytu č. 4 na 2. poschodí bytového domu súp. č. XXXX, na parcele 2809, vchod č. XX na C.Ú. ul. v G. a spoluvlastníci podielu priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu vo veľkosti 1995/100000. Žalobca sa stal podielovým spoluvlastníkom tohto bytu na základe darovacej zmluvy, uzavretej so žalovanou dňa 21.4.2006, ktorej vklad bol povolený dňa 15.1.2007. Po nadobudnutí tohto spoluvlastníckeho podielu žalobca sa do bytu nastahoval a od uvedeného času byt užíva a platí za neho výlučne on. Žalovaná od uvedenej doby nemá prístup do bytu, keďže došlo k výmene zámku žalobcom. Zmluvu o výkone správy so správcom bytov podpísali obaja účastníci konania. Mesačné zálohové platby za uvedený byt predstavovali od 1.1.2007 2.835,-Sk, z toho platby na tvorbu fondov 792,-Sk, náklady na bežnú údržbu a prevádzku 290,-Sk, správcovský poplatok 218,-Sk, náklady súvisiace s prevádzkovaním MaRT a zastupovaním vlastníkov bytov 147,-Sk a zálohy na dodávku tepla pre ÚK, TÚV a SV 1.388,-Sk. Mesačné zálohové platby za byt od 1.1.2008 predstavovali 2.773,-Sk, z toho platby na tvorbu fondov 1.025,-Sk, platby na služby a plnenia (používanie výťahu, elektrická energia spoločných priestorov, deratizácia a dezinfekcia, odvádzanie zrážkovej vody,

poistenie domu, prevádzka meracej a regulačnej techniky a odmena za zástupcu vlastníkov v dome) 206,-Sk, správčový poplatok 218,-Sk a zálohy na dodávku tepla a vody 1.324,-Sk. Od 1.7.2008 predstavovali mesačné zálohové platby 7.496,-Sk, z toho platby na tvorbu fondov 1.025,-Sk, platby na služby a plnenia 206,-Sk, správčový poplatok 218,-Sk a zálohy na dodávku tepla a vody 6.047,-Sk. Od 1.11.2008 predstavovali mesačné zálohové platby 7.990,-Sk, z toho platby na tvorbu fondov 312,-Sk, náklady na finančné služby (úverová služba) 1.074,-Sk, platby na služby a plnenia 339,-Sk, správčový poplatok 218,-Sk a zálohy na dodávku tepla a vody 6.047,-Sk. Od 1.1.2009 predstavovali mesačné zálohové platby 265,22 €, z toho platby na tvorbu fondov 10,36 €, platby na finančné služby 35,65 €, platby na služby a plnenia 11,24 €, správčový poplatok 7,24 € a zálohy na dodávku tepla a vody 200,73 €. Podľa prehľadu ročných platieb za rok 2007 žalobca uhradil celkove sumu 25.573,-Sk, za rok 2008 sumu 60.595,-Sk, za rok 2009 za obdobie mesiacov január a február 685,15 €. Podľa vyúčtovania nákladov na dodávku tepla a vody a rozúčtovania úhrad HV za rok 2007 vznikol za uvedený byt preplatok vo výške 5.032,-Sk, za rok 2008 preplatok vo výške 117,94 € a za rok 2009 preplatok vo výške 1.115,99 €. Preplatok z vyúčtovania za rok 2007 vo výške 4.597,-Sk bol dňa 23.5.2008 zaslaný žalobcovi, za rok 2008 bol preplatok vo výške 103,40 € dňa 25.5.2009 zaslaný žalobcovi a za rok 2009 preplatok vo výške 1.112,77 € bol zaslaný dňa 27.5.2010 žalobcovi. Žalovaná v mesiaci január 2007 uhradila faktúru plynu v sume 87,-Sk, v mesiaci apríl 2007 sumu 440,-Sk (370,-Sk elektrina a 70,-Sk plyn), v mesiaci máj 2007 sumu 70,-Sk za plyn, v mesiaci jún 2007 sumu 440,-Sk (plyn 70,-Sk a elektrina 370,-Sk), v mesiaci august 2007 sumu 440,-Sk (plyn 70,-Sk a elektrina 370,-Sk), v mesiaci september 2007 sumu 70,-Sk za plyn, v mesiaci október 2007 sumu 440,-Sk (plyn 70,-Sk a elektrina 370,-Sk), v mesiaci november 2007 sumu 70,-Sk za plyn, v mesiaci december 2007 sumu 370,-Sk za elektrinu a v mesiaci január 2008 uhradila 74,-Sk za plyn. Zo správy OR PZ, odbor poriadkovej polície vzal súd za preukázané, že dňa 10.6.2008 podala žalovaná na Okresnej prokuratúre Košice II trestné oznámenie na žalobcu pre podozrenie zo spáchania trestného činu poškodzovania cudzej veci, ktorého sa mal dopustiť tým, že vymenil zámok na vchodových dverách na spoločnom byte na C. XX v G., v dôsledku čoho žalovaná sa nevedela do bytu dostať, pretože žalobca jej vymenené kľúče od bytu nedal. Oznamila tiež, že bez jej súhlasu a vedomia prenajal tento byt rómskym občanom, za ktorý inkasuje mesačne čiastku jej neznámu. Uviedla ďalej, že žalobca jej odcudzil a znehodnotil osobné veci nachádzajúce sa v tomto byte, ku ktorému nemá prístup, nábytok v izbách, bytové zariadenie, kuchynské zariadenie a iné, celkom hnuťelné veci v hodnote 200.000,-Sk. Uznesením zo dňa 29.7.2008, vydaným OO PZ Košice-Sídlisko KVP, vec podozrenia z trestného činu poškodzovania cudzích práv, ktorého sa mal dopustiť žalobca, bola odmietnutá, pretože nebol dôvod na začatie trestného stíhania, a to z dôvodu, že trestné oznámenie nebolo úplné a na jeho doplnenie sa žalovaná nedostavila. Z výpovede svedkyne C. Z. vzal za preukázané, že účastníci konania kúpili byt za spoločné peniaze a mali v ňom spoločne bývať, avšak nikdy v ňom spolu nebývali. V byte od roku 2006-2007 býva žalobca s priateľkou a žalovaná k bytu nemá žiaden prístup, nemá od neho kľúče a nemôže sa do bytu dostať. Z výpovede svedkyne O. C. vzal súd za preukázané, že v roku 2007 sa do bytu nasťahoval žalobca aj s nejakou ďalšou osobou, vymenil zámok na dverách tohto bytu a žalovaná sa do bytu nevie dostať od marca, apríla 2007. Z výpovede svedka W. Z., syna žalovanej, súd vzal za preukázané, že je prihlásený k trvalému pobytu v tomto byte, avšak v tomto byte nikdy nebýval, pretože spočiatku robila jeho matka - žalovaná rekonštrukciu a následne sa do bytu nevedela dostať, pretože nemá od neho kľúče. V súčasnosti byt užíva žalobca. Z výpovede svedkov C. O. a V. V. vzal súd za preukázané, že v byte na C. XX býva žalobca so svojou manželkou už asi 8 rokov a žalovaná v predmetnom byte nikdy nebývala. Rovnako svedok M. Y. vo svojej výpovedi potvrdil, že v byte býva žalobca so svojou družkou a žalovaná v byte nebýva.

Po zrušení rozsudku vo výroku o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 504,49 € s príslušenstvom uznesením Krajského súdu v Košiciach č.k. 6 Co 80/2013-195 zo dňa 14.10.2013 súd doplnil dokazovanie na preukázanie, resp. vyvrátenie obrany žalovanej, že žalobou uplatnený nárok je v rozpore s dobrými mravmi, keďže žalobca jej dlhodobo bráni v práve byt užívať a nakladať s ním, keď výmenou zámku na vchodových dverách domu jej znemožnil prístup do bytu. Za tým účelom súd opätovne vypočul žalovanú a doplnil dokazovanie aj výsluchom svedkyne W. Š., dcéry žalobcu. Z výpovede žalovanej zistil, že so žalobcom sa dohodli tak, že v byte bude bývať on, bude zaň platiť úhrady a ona zostane v Nemecku, aby zarobila peniaze na dokončenie rekonštrukcie. Táto dohoda sa následne stala nereálnou, pretože žalobca za ňou chodil do Nemecka a v dôsledku zhoršenia vzťahov medzi nimi svoj vzťah ukončili. Následne ona zostala v Nemecku a byt ďalej užíval žalobca, resp. jej neznáme osoby. Pokiaľ ide o obdobie rokov 2007 až 2009 žalovaná uviedla, že so žalobcom žili partnerským spôsobom života, pričom ona v tom čase žila vo Frankfurte nad Mohanom v Nemecku a žalobca sa zdržiaval na rôznych miestach v rôznych štátoch a pokiaľ bol v Nemecku, býval u nej v byte. Žalovaná potvrdila, že trvalo sa

zdržiava v zahraničí už 19 rokov, kde aj legálne žije a pracuje. Uviedla tiež, že byt kupovala s úmyslom, že v ňom budú so žalobcom spoločne bývať, avšak pre jeho agresívne správanie k tomu nikdy nedošlo a navrhovala predmetný byt predať a vzájomne sa vyporiadať. Z výpovede svedkyne W. Š., dcéry žalobcu vzal za preukázané, že žalovaná najskôr predala byt, ktorý patril žalobcovi a za tieto finančné prostriedky kúpila výlučne do svojho vlastníctva väčší byt na C. ulici XX s tým, že v tomto budú spoločne bývať. Nikdy však spoločne v tomto byte nežili, pretože žalovaná v tom čase už žila v Nemecku v partnerskom vzťahu s iným mužom a následne v byte býval už len žalobca. Žalobca následne vypovedal, že zrejme žalovanú ťažilo svedomie, že ho okradla o jeho rodičovský byt, a preto mu darovala 1/2 predmetného bytu.

Právne súd posudzoval vec podľa ust. § 3, § 136 ods. 1, § 137 ods. 1, § 451, § 454, § 456 a § 458 Obč. zákonníka v spojení s ust. § 10 zák. č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Z vykonaného dokazovania uzavrel, že účastníci konania sú podielovými spoluvlastníkmi bytu č.4 na C. ul. č. XX v G. každý v podiele 1/2. So spoluvlastníctvom bytu je spojená povinnosť spoluvlastníka podieľať sa na platbách do fondu prevádzky, údržby a opráv, na mesačnej odmene správcu za realizovaný výkon správy a na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu. Uzavrel, že účastníci sa o spôsobe užívania bytu ani o podieľaní sa na úhradách nedohodli a zo zhodných tvrdení vyplynulo, že byt užíva od nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu (15.1.2007 - poznámka odvolacieho súdu) výlučne žalobca a v žalovanom období rokov 2007 - 2009 uhrádzal platby spojené s užívaním bytu. Pokiaľ ide o obranu žalovanej, že v období rokov 2007-2009 a až doposiaľ byt nemohla a naďalej nemôže vôbec užívať, pretože jej v tom bráni žalobca, a to výmenou zámku na dverách bytu, z ktorého dôvodu byt neužívala, a teda nie je povinná sa podieľať na platbách za byt, túto súd akceptoval len čiastočne, a to v rozsahu platieb - úhrad za plnenia spojené s užívaním bytu, keďže žalovaná byt neužívala a nepožívala teda ani plnenia s užívaním bytu spojené. Žalovaná ako podielová spoluvlastníčka však bola povinná podieľať sa na platbách do fondu prevádzky, údržby a opráv, na správcovskom poplatku ako aj na úhradách za plnenia spojené s užívaním bytu, ktoré smerujú k udržiavaniu podstaty nehnuteľnosti (napr. deratizácia, dezinfekcia, odvádzanie zrážkových a odpadových vôd, poistenie domu a pod.). Z tohto titulu žalovaná mala zaplatiť v období od 1.1.2007 do 28.2.2007 1.217,-Sk, v období od 1.3.2007 do 31.12.2007 6.085,-Sk, v období od 1.1.2008 do 30.6.2008 4.146,-Sk, v období od 1.7.2008 do 31.10.2008 2.764,-Sk, v období od 1.11.2008 do 31.12.2008 1.744,-Sk a v období od 1.1.2009 do 28.2.2009 57,90 €, celkom 587,54 € (15.596,-Sk, t.j. 529,66 € + 57,90 €) podľa podrobnej špecifikácie uvedenej v odôvodnení napadnutého rozsudku. Keďže žalovaná preukázala úhrady za elektrinu a plyn v období od januára 2007 do januára 2008 celkovo v sume 2.502,-Sk, t.j. 83,05 €, pričom tieto médiá neužívala a užíval ich žalobca, súd túto sumu, t.j. 83,05 € odpočítal od celkovej dlžnej sumy 587,54 € a rozdiel 504,49 € súd zaviazal zaplatiť žalovanú žalobcovi titulom bezdôvodného obohatenia. Vo zvyšku žalobu zamietol (rozsudkom č.k. 13C 52/2012-167 zo dňa 5.12.2012) z dôvodu, že žalovaná nebola povinná sa podieľať v miere zodpovedajúcej jej spoluvlastníckemu podielu na úhradách za plnenia, ktoré užíval výlučne žalobca, keďže žalovaná byt neužívala a nešlo o plnenia významné pre udržanie samej podstaty nehnuteľnosti (dodávka tepla, teplej vody, studenej vody, výťah, elektrická energia spoločných priestorov, upratovanie a zimná údržba).

K obrane žalovanej, že žalobca jej znemožňuje prístup do bytu a jeho užívanie súd uviedol, že žalobca skutočne užíva byt nad rozsah svojho spoluvlastníckeho podielu, avšak z vykonaného dokazovania uzavrel, že žalovaná trvalo žije v zahraničí (už 19 rokov) a tento spôsob života jej ani neumožňuje užívať byt na území Slovenskej republiky, ktorý je v jej podielovom spoluvlastníctve. Uzavrel teda, že nemožnosť užívať byt žalovanou je daná predovšetkým okolnosťami na jej strane, a to jej trvalým životom v zahraničí, a teda nie tým, že nemá od bytu kľúče a že teda jej bráni v užívaní žalobca. V konaní žalovaná nepreukázala, že by sa akéhokoľvek trvalého užívania predmetného bytu bola domáhala či už pre seba alebo pre svojho syna a nepreukázala ani to, že by sa domáhala vstupu do tohto bytu, hoci aj len počas jej krátkodobých pobytov na území Slovenska a v Košiciach. Znemožnenie užívania bytu žalobcom v zmysle aktívneho či pasívneho konania žalobcu s cieľom neumožniť žalovanej vstup do bytu súd nemal za preukázané. Takto zistený skutkový stav vnímal ako dôsledok neexistencie výslovnej dohody podielových spoluvlastníkov o spôsobe užívania spoločnej veci, ktorý bol pre obe strany prijateľný do času, než si začal žalobca nárokovat', aby žalovaná prispievala na náklady na byt vo výške jej spoluvlastníckeho podielu. Konštatoval, že pokiaľ žalobca užíva byt v rozsahu nad svoj spoluvlastnícky podiel, žalovaná má možnosť domáhať sa od žalobcu náhrady za takéto užívanie. Ani tvrdenia žalovanej o prenechaní bytu na užívanie tretím osobám, o rekonštrukcii bytu výlučne na jej náklady, ako aj tvrdenia o tom, že žalobcu živila, žalovaná v konaní nepreukázala a v tomto smere teda neuniesla dôkazné bremeno. Z týchto dôvodov súd dospel k záveru, že žalobcom uplatnený

nárok sa neprieči dobrým mravom a posúdil žalobcom uplatnený nárok v zmysle zákonnej úpravy práv a povinností podielových spoluvlastníkov, ktorí sú povinní v rovnakom rozsahu podieľať sa na úhradách spojených so spoluvlastníctvom bytu. Zaviazal tak žalovanú na zaplatenie sumy 504,49 € titulom bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo žalovanej tým, že žalobca uhradil platby, na ktorých bola povinná podieľať sa aj žalovaná ako spoluvlastníčka bytu, v plnej výške, teda aj za ňu.

O úrokoch z omeškania rozhodol v zmysle ust. § 517 ods. 1 OZ v spojení s ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. a priznal žalobcovi úroky z omeškania od 2.12.2010, kedy sa žalovaná dostala do omeškania s plnením, keďže žaloba ako prvá výzva na plnenie jej bola doručená dňa 1.12.2010.

Rozhodnutie o trovách konania si vymienil po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná z dôvodov podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. a navrhla rozsudok zmeniť tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná jej náhradu trov celého konania. Vytýkala súdu, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, ak uzavrel, že výkon práva žalobcu nebol v rozpore s dobrými mravmi. V odvolaní uviedla, že predmetný byt zakúpila do svojho výlučného vlastníctva z dôvodu, že žalobca bol v tom čase vo výkone trestu odňatia slobody a neskôr previedla darovacou zmluvou 1/2 tohto bytu na žalobcu, čo nemôže spochybniť jej dobré mravy, zásady slušnosti, čestnosti a dôvery vo vzťahu k žalobcovi. Žalobca sa však takto voči nej nikdy nezachoval, nikdy nepracoval a výlučne ona ho živila. Jej tvrdenie, že predmetný byt doposiaľ nemôže užívať ani ona, ani jej syn, nebolo v konaní vyvrátené a potvrdil to aj žalobca. Nebolo tiež vyvrátené ani to, že sa domáhala vstupu do predmetného bytu, avšak bezúspešne. Nie je tiež pravdivý záver, že nedomáhala sa užívania bytu ani pri krátkodobých pobytoch na území SR a v Košiciach. Predmetný byt nemohla užívať pre agresívne správanie sa žalobcu, ktorý už dlhodobo v byte žije s manželkou. Spochybnila výpoveď svedkyne Dominiky Šimkovej pre jej zaujatosť k jej osobe, keďže ide o dcéru žalobcu, ktorá ju chce zničiť. Súd teda vyhodnotil všetky dôkazy v jej neprospech a ňou uvádzanú argumentáciu nechal do úvahy. Skutočnosť, že žije a pracuje v zahraničí nič nemôže zmeniť na jej tvrdení, že žalobca jej dlhodobo bráni v užívaní bytu, ktorého je spoluvlastníčkou a nemá ani kľúče od tohto bytu.

Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalovanej ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovanej nie je možné vyhovieť.

Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 8. septembra 2015 o 12.40 hod v pojednávacej miestnosti č. dverí 202, 2. poschodie, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozhodnutia boli zverejnené dňa 31.8.2015 na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v zmysle ust. § 156 ods. 1, 3 O.s.p.

Žalovaná v odvolaní namieta odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p., t.j. súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo.

Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až 135 O.s.p..

K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

Odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené.

Rozhodnutiu súdu nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplývajú a ani nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 133 až § 135 O.s.p., alebo že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Rozsudok nie je ani nepreskúmateľný a nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, vykonané dôkazy vyhodnotil podľa ust. § 132 O.s.p., z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, riadiac sa pritom právnym názorom vysloveným v rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach č.k. 6 Co 80/2013 - 195 zo dňa 14.10.2013, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Z odôvodnenia rozsudku jednoznačne vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 504,49 € s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia, ako aj jeho úvaha, prečo nie je možné priznanie tohto plnenia odmietnuť v zmysle ust. § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to aj s poukazom na skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a s poukazom na príslušné zákonné ustanovenia, podľa ktorých vec právne posudzoval.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a právnym záverom súdu prvého stupňa o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 504,49 € titulom bezdôvodného obohatenia, ktorej špecifikácia vyplýva z podrobného odôvodnenia rozsudku v tejto časti, a to z dôvodov, ako ich uvádza súd v odôvodnení napadnutého rozsudku.

Rovnako sa odvolací súd stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vzhľadom na okolnosti danej veci, ako sú tieto podrobne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku a ako tieto vyplynuli z vykonaného dokazovania, nemožno uplatnenie práva žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia považovať za výkon práv v rozpore s dobrými mravmi.

Na tomto mieste odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v jeho uznesení č.k. 6 Co 80/2013 - 195 zo dňa 14.10.2013 dôsledne doplnil dokazovanie na preukázanie, resp. vyvrátenie obrany žalovanej o nemožnosti priznať žalobou uplatnený nárok z dôvodu, že ide o výkon práva žalobcu v rozpore s dobrými mravmi a z vykonaného dokazovania dospel k správne záveru, že rozhodujúcim dôvodom, pre ktorý žalovaná neužíva byť v podielovom spoluvlastníctve účastníkov konania je tá skutočnosť, že žalovaná dlhodobo (19 rokov) žije a pracuje v zahraničí a na územie Slovenskej republiky sa vracia iba príležitostne. Samotná táto skutočnosť

bez ohľadu na to, či má kľúče od predmetného bytu, bráni jej v trvalom užívaní bytu v podielovom spoluvlastníctve účastníkov, a teda aj vo výkone jej vlastníckych práv k tomuto bytu. Vzhľadom na jej trvalé zdržiavanie sa v zahraničí by aj v prípade, že by disponovala kľúčmi od predmetného bytu, nebola situácia iná. Práve táto skutočnosť, t.j. jej práca v zahraničí bola aj dôvodom dohody účastníkov konania, v zmysle ktorej po zakúpení predmetného bytu žalovanou tento výlučne užíval žalobca a uhrádzal zaňho aj úhrady s tým spojené. Tento stav bol žalovanou v podstate akceptovaný až do okamihu, kým sa žalobca nezačal od nej domáhať, aby prispievala na náklady na byt vo výške jej spoluvlastníckeho podielu. Napriek nezhodám ohľadne užívania bytu žiaden z účastníkov sa nepokúsil o ich riešenie, či už dohodou alebo prostredníctvom súdu. Správny je teda záver súdu prvého stupňa, že žalobca síce užíva spoločnú vec - spoločný byt v rozsahu nad svoj spoluvlastnícky podiel, avšak tento stav vznikol aj z dôvodov na strane žalovanej, ktorá trvalo žije a pracuje v zahraničí. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná ani tá skutočnosť, že by sa žalovaná domáhala trvalého užívania bytu ňou alebo jej synom alebo aj len krátkodobého užívania tohto bytu počas jej pobytov na území Slovenskej republiky. Rovnako správne súd konštatoval, že žalovaná v konaní nepreukázala ani ostatné svoje tvrdenia, ktorými odôvodňuje rozpor žalobcom uplatneného nároku s dobrými mravmi, a to o prenechaní bytu na užívanie tretím osobám, o rekonštrukcii bytu výlučne na jej náklady, o zabezpečovaní výživy žalobcovi, a teda neuniesla dôkazné bremeno na preukázanie svojej obrany. Na druhej strane žalobca žalobou uplatnený nárok preukázal, z ktorého dôvodu rozhodol súd prvého stupňa vecne správne, ak jeho žalobe v rozsahu uvedenom vo výroku rozsudku vyhovel.

Žalovaná teda v odvolaní argumentuje skutočnosťami, ktoré uvádzala už v konaní pred súdom prvého stupňa a s ktorými sa súd správne vyporiadal pri rozhodovaní v danej veci, a preto jej odvolacie námietky nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Pokiaľ žalovaná spochybňuje výpoveď svedkyne W. Š., dcéry žalobcu, samotná skutočnosť, že svedkyňa je dcérou žalobcu, bez ďalšieho nemá za následok nevieryhodnosť jej výpovede. Výpoveď tejto svedkyne súd hodnotil v zmysle zásad uvedených v ust. § 132 O.s.p., to znamená každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, prihliadol pritom na všetko, čo vyšlo za konania najavo včítane toho, čo uviedli účastníci, preto nemožno vytýkať súdu nesprávny postup pri hodnotení dôkazov, vrátane tejto svedeckej výpovede. Skutočnosti, ktoré vyplynuli z výpovede tejto svedkyne, nie sú v rozpore s ostatnými skutkovými zisteniami, a preto ani odvolací súd nemá dôvod pochybovať o pravdivosti a vierohodnosti výpovede tejto svedkyne. Svedkyňa bola vypočutá za účasti aj právneho zástupcu žalovanej a z jeho strany neboli vznesené námietky voči osobe tejto svedkyne ani voči jej výpovedi. Žalovaná teda spochybňuje výpoveď svedkyne až v odvolaní, keďže nie je spokojná s rozhodnutím vo veci, čo odvolací súd hodnotí ako účelový postup.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov, ako aj z dôvodov uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa odvolací súd potvrdil rozsudok ako vecne správny v zmysle ust. § 219 O.s.p.

O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.